

การป้องกันกำจัด

แมลงวันผลไม้ในชมพู

การป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้ในชมพู

ชมพูเป็นไม้ผลที่มีศักยภาพดีในการส่งออก แต่ชมพูเป็นผลไม้ที่มีเปลือกบางเนื้ออ่อนนุ่ม ง่ายต่อการเข้าทำลายของแมลงวันผลไม้ ถ้าไม่มีการป้องกันกำจัดผลผลิตจะเสียหาย ๑๐๐% แมลงวันผลไม้เป็นแมลงศัตรูที่สำคัญของชมพู เรพบแมลงวันผลไม้ ๓ ชนิด ลงทำลาย ชมพู คือ แมลงวันทอง, *Bactrocera dorsalis* (Hendel), แมลงวันฝรั่ง, *Bactrocera correcta* (Bezzi) และ แมลงวันเงาะ, *Bactrocera carambolae* Drew & Hancock

แมลงวันทอง *B. dorsalis*

แมลงวันฝรั่ง *B. correcta*

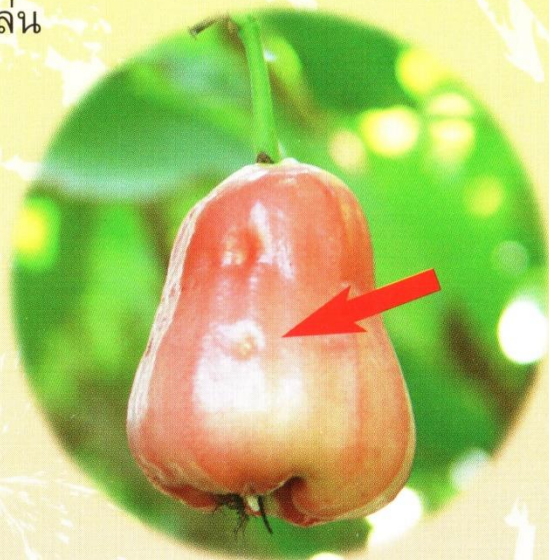

แมลงวันเงาะ *B. carambolae*

ลักษณะการทำลายของแมลงวันผลไม้

ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๒-๓ ฟอง บนผล ลึกลงจากผิวประมาณ ๒-๕ มิลลิเมตร ในช่วงที่ผลชมพูอายุ ๓ สัปดาห์หลังไหมร่วง ระยะหนอนเข้าทำลาย พืชด้วยการชอนไชกินเนื้ออยู่ภายในผล ทำให้ผลเน่าและร่วงหล่น

รอยทำลายของแมลงวันผลไม้

หนอนแดงเข้าทำลาย

ตัวหนอนชอนไชกินเนื้อและเกิดอาการเน่าอยู่ภายใน

ผลอายุ ๓ สัปดาห์หลังไหมร่วง แมลงวันผลไม้เริ่มทำลาย

วิธีการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้

๑. รักษาความสะอาดของแปลงปลูก ทำการเก็บผลชมพูจากต้นและที่ร่วงหล่นออกจากแปลงให้หมด หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตหมดแล้ว โดยการฝังกลบหรือเผาเพื่อกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์

๒. ควรตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง เพื่อไม่ให้เป็นที่พักอาศัยของแมลงวันผลไม้และป้องกันโรค

๓. ควรห่อผลด้วยถุงพลาสติกสีขาวขนาด ๘ x ๑๖ นิ้ว ที่ตัดมุมที่ก้นเพื่อระบายน้ำ หรือใช้ถุงผ้าสปันบอนด์สีขาว โดยเริ่มห่อผลเมื่อผลอายุ ๒ สัปดาห์หลังไหมร่วงและไว้ผล ประมาณ ๔-๕ ผลต่อช่อ การห่อผลที่ระยะดังกล่าวสามารถป้องกันการเข้าทำลาย ของแมลงวันผลไม้และหนอนแดงได้

ถุงพลาสติกขนาด ๘x๑๖ นิ้ว

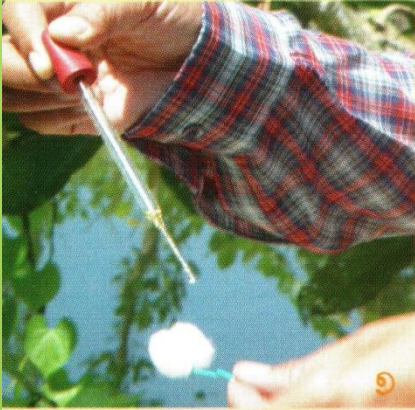

ถุงผ้าสปันบอนด์สีขาว

เริ่มห่อผล เมื่อผลอายุ ๒ สัปดาห์หลังไหมร่วง

๔. ควรติดกับดักโดยใช้สารล่อชนิดเมธิลยูจินอล ผสม สารฆ่าแมลงมาลาไธออน (ไดมาร์ค ๘๓% อีซี) ในอัตรา ๔:๑ โดยปริมาตร หยดลงบนก้อนสำลี ๓-๕ หยด แขนงกับดัก ในทรงพุ่มสูงประมาณ ๑.๕ เมตร เพื่อกำจัดตัวเต็มวัยเพศผู้ และสำรวจการระบาดของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก ถ้าพบ ปริมาณแมลงวันผลไม้เพิ่มมากขึ้นในกับดักโดยเฉพาะช่วง ที่ใกล้เก็บเกี่ยวควรดำเนินการป้องกันกำจัด

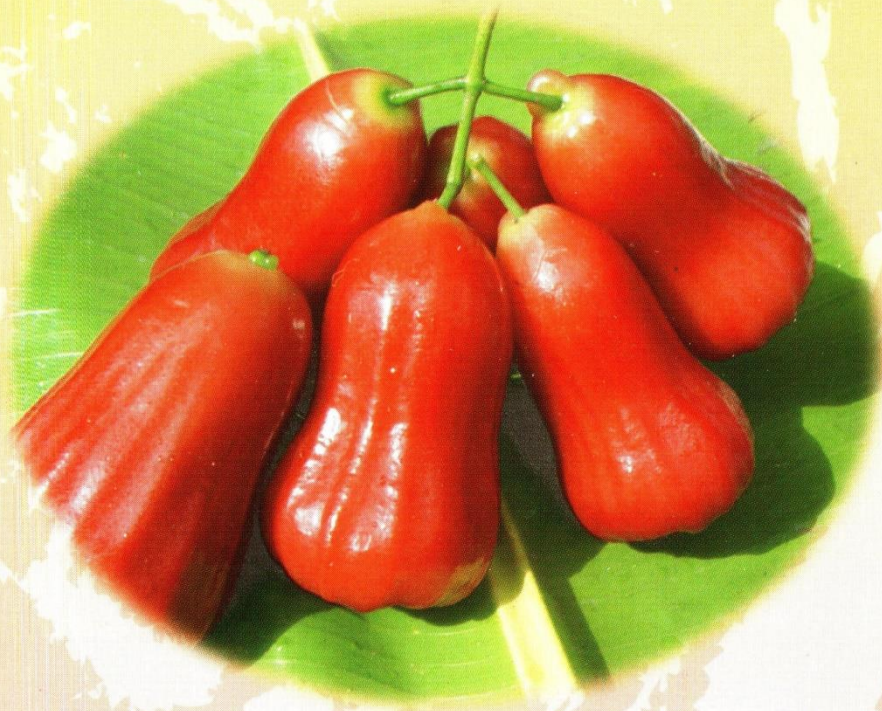

การใช้สารล่อเมธิลยูจินอล ร่วมกับดักแบบสไตรเนอร์

กับดักอย่างง่าย ดัดแปลงจากขวดพลาสติก

๕. ควรพ่นเหยื่อพิษโปรตีน โดยใช้เหยื่อโปรตีน (อินไวท์ หรือ ออโตฟลาย) ผสมสารเคมีกำจัดแมลงมาลาไธออน ๘๓% อีซี อัตราเหยื่อโปรตีน ๒๐๐ ซีซี กับสารเคมีกำจัดแมลง ๔๐ ซีซี ผสมในน้ำ ๕ ลิตร พ่นต้นเว้นต้น แบบเป็นจุด ต้นละ ๒-๔ จุด ทุก ๗ วัน เริ่มพ่นเมื่อผลชมพูอายุ ๔ สัปดาห์ หลัง ไหมร่วง จนถึงเก็บเกี่ยวผลผลิตหมด และควรพ่นในเวลา เช้าตรู่ซึ่งเป็นช่วงที่แมลงวันผลไม้ออกมาหาอาหาร

ข้อมูลและเรียบเรียงโดย

: สัณญาณี ศรีคชา

ออกแบบ

: สัทธีศรีไรดม แก้วสวัสดิ์

กลุ่มบริหารศัตรูพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช

กรมวิชาการเกษตร เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

พิมพ์ครั้งที่ ๑

: กรกฎาคม ๒๕๕๔

จำนวน

: ๑๐,๐๐๐ แผ่น